

FORBES

INTERVIEW

LIBOR MALÝ – ŽIVOT BEZ PENĚŽ

OPRAVDOVÝ BUDDHA BAR

Vítejte v ekonomice budoucnosti. Nebudete v ní muset chodit do práce, která vás nebaví, a vydělávat peníze, které stejně rozházíte za hlouposti. Ta budoucnost se jmenuje BAR. A vymýšlí ji praktikující buddhista a čerstvý miliardář Libor Malý.

ADÉLA VOPĚNKOVÁ
FOTO: JIŘÍ TUREK

Vybudoval největší internetový pracovní portál Jobs.cz. Na konci minulého roku svou firmu LMC za 900 milionů korun prodal finské skupině Alma Media, 100 milionů korun by měl ještě získat. Majetek ale se štěstím nespojuje. Coby praktikující tibetský buddhista ví, že peníze fungují, jen pokud v ně věříte. Libor Malý je bere s rezervou.

„Většina lidí v západním světě žije materiálními hodnotami, ale ukažte mi na člověka, který je tu opravdu vnitřně šťastný. Já šťastný jsem, až na to, že se teď musím starat o ty prachy. A to je fakt opruz,“ říká.

O tom, že to myslí vážně, svědčí i projekt, do něhož teď vkládá svoje miliony – Stream 3, platforma pro postkapitalistickou společnost, v níž nebudou peníze potřeba. V rámci ní chce vybudovat komunitu lidí, která bude fungovat na principu daru. Teď kvůli tomu s několika lidmi založil občanské sdružení, hledají kanceláře a zároveň testují aplikaci, na níž Stream 3 poběží. Kolik ho to nakonec bude stát, zatím neví. Nějakých dvacet třicet milionů by to prý být mohlo.

„Já vím, že to většině lidí může znít jako UFO, ale já jsem na tuhle reakci zvyklý. Když jsem v 90. letech poprvé začal mluvit o tom, že postavím nový trh práce, kde budou lidé shánět zaměstnání na internetu, taky se na mě všichni dívali jako na blázna,“ říká.

Co vás vedlo k tomu, že jste po tolika letech LMC prodal? Únava? Nějaké jiné plány?

Mayský kalendář, kometa přelétá, konec světa se blíží... Ne, prostě je to tak, že jsem došel k pocitu, že mám hotovo. Že tudy cesta dál už nevede. Jak dlouho jste na to přicházel?

Zrálo to ve mně tak dva tři měsíce, kdy jsem řešil, co mám sakra dělat. A pak se začaly dít takové zvláštní věci. To vám ani raději nebudu říkat.

To mi právě řekněte.

No to není dobré, pak budete psát, že Malý se už definitivně zbláznil...

Prodat firmu za miliardu nevypadá jako úplně šílenství.

Dobře, tak já to zkusím zkrátit. Dlouhá léta se zabývám buddhismem, to se dá chápat jako určitá forma mentálního tréninku. Když někdo chodí do posilovny, narostou mu svaly, u mě se díky praktikování buddhismu zlepšila schopnost empatie. No a někdy vloni, asi v květnu nebo červnu, jsem u členů vedení – to máte osm nebo devět ředitelů – zpozoroval jakousi změnu. Došlo mi, že jsou úplně demotivovaní, znechucení. Byli zralí na výpověď, všichni do jednoho. Při-

---

NEJSEM MOC RACIONÁLNĚ ZALOŽENÝ, ABYCH SLEDOVAL SITUACI NA TRHU NEBO AKCIE. ŘÍDÍM SE INTUICÍ.

---

tom atmosféra ve firmě byla dobrá. Já si říkal: Libore, co se ti zase děje, Chocholouška na tebe... Ale pak za mnou skutečně dva z nich přišli a začali mi nějak vysvětlovat, že je důležité, abych něco udělal.

Co přesně jim vadilo?

To už úplně nevím, jen si pamatuju, že ode mě pak utekli a bouchli za sebou dveřmi. Abyste to pochopila – v LMC jsme měli politiku otevřených dveří a u mě byly vždycky otevřené. Když je za mnou zabouchli, bylo to jako „sed' si tu, my odcházíme“. Tak jsem tam tak seděl v té zavřené kanceláři a došlo mi, že buď ta firma odejde ode mě a všechno skončí, nebo odejdu já z ní a postarám se o to, aby vydržela a fungovala dál.

Já totiž nejsem moc racionálně založený, abych sledoval situaci na trhu nebo akcie, řídím se spíš intuicí. No

a pár dní po téhle situaci jsem se probudil a prostě jsem cítil, že je konec, prodám. Přišel jsem potom do práce a v ten den byli najednou všichni vysmátí, to dusno pryč.

Poznal to na vás někdo?

Nevím, ale nejužšímu vedení jsem to řekl poměrně záhy. Všichni se to dozvěděli v momentě, kdy to bylo oznámené na burze ve Finsku. To bylo před Vánoce, shodou okolností v den státního smutku. Čím vás přesvědčili Finové z Alma Media?

Firmu jsem chtěl předat někomu, kdo ji bude rozvíjet v podobném duchu jako já. Když se objevili Finové, přišlo mi, že jsme na stejné vlně. Přesvědčilo mě, že mají velmi podobnou strategii, podobnou kulturu. Kdysi, ještě jako student, jsem ve Finsku pracoval a skandinávskou kulturu považuju za úžasnou, takže jim věřím, že firmu nezdecimují jen proto, že akcionáři potřebují vydělávat víc. Ty lidi jsem poznal dobře, několikrát jsme spolu byli taky v hospodě.

Buddhisti pijí alkohol?

No, obvykle ne, ale praktikující dzogčhenu (forma tibetského buddhismu – pozn. red.) musí minimálně čtyřikrát do měsíce. A k tomu jíst maso. To je povinné.

Já se ptám schválně, firemní kulturu LMC přece vaše filozofie významně ovlivnila. V kancelářích uspořádaných podle feng-šuej vám pobíhal čajovník, byly tam masérky, podlahy byly vystlané harmonizačními koberci a vaše kancelář se zurčícími pramínkem připomínala meditační místnost. Tradují se také historky o tom, jak jste přijímal zaměstnance na základě horoskopu. Myslíte si, že oni v tom budou pokračovat?

No, je pravda, že zkoumání horoskopu bylo jedním ze tří stěžejních nástrojů, které jsme při nabírání používali. Musím říct, že z 90 procent ten horoskop fungoval, vlastnosti, které odhalil, se časem stejně prokázaly. Ale ono to není o tom, že je

nějaký postup svatého Libora, který musí být dodržen. Je to o tom, že existuje prokazatelný výsledek tohoto lustrování horoskopy, a když někdo bude stát o tu přidanou hodnotu, tak to bude dělat dál. Když ne, tak nic. Teď už je to jejich zodpovědnost. Mně se to vyplatilo jako efektivní způsob nábora.

Když mluvíte o efektivitě, kdysi jste prohlásil, že za její vrchol považujete zázrak. A že se vám dějí často. Pořád na ně máte takové štěstí?

Ano, často. Ale to není štěstí, to je vedlejší efekt dzogčhenové praxe.

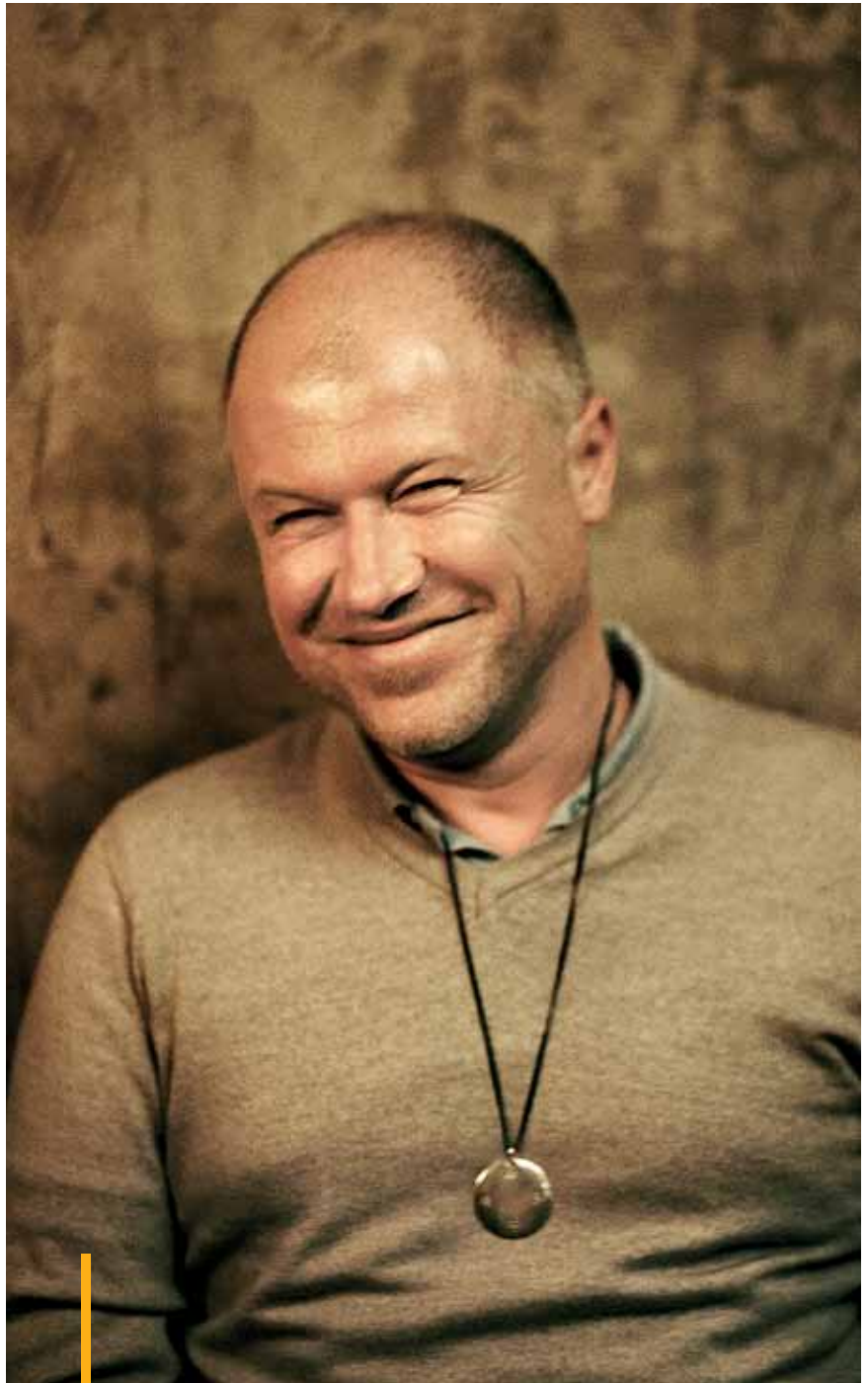
Od prosince jste se pustil do projektu Stream 3, mluvíte o něm jako o platformě pro postkapitalistickou společnost bez peněz. Můžete ho nějak přiblížit?

Myslím, že dnešní model kapitalistické společnosti je už za zenitem. Ten náš systém by měl těm, kdo o to budou stát, nabídnout alternativu. Jde o systém komunit postavených na daru. V tuhle chvíli pro něj vytváříme internetovou aplikaci.

Jak vás tohle napadlo?

Před třemi lety jsem byl v Rumunsku na retreatu (meditačním setkání – pozn. red.) u svého duchovního mistra. Týden nám tam četl čtyři hodiny denně knihu v tibetštině. Samozřejmě tomu nikdo nerozuměl, ale to nevadilo. Šlo o ten zvuk, který přijímáte, doma si to každý dostuduje sám. A vy jste měl přítom dlouhou chvíli, a tak vás to tam napadlo?

Ne, tak to nebylo. Základem meditace je udržet bdělou pozornost, nenechat myšlenky ani chvíli rozběhnout. Mně se povedlo naladit na vlnu toho zvuku a najednou se mi před očima začala rozvíjet taková vize. Když to přišlo, říkám si: Ty vole, co s tím mám teď dělat? Mám si běžet pro tužku a rychle to psát, nebo co? Zůstal jsem ale sedět, že si to zapíšu pak. Jenže jsem se k tomu dostal až někdy odpoledne a už jsem si to

ZÁZRAKY SE MI DĚJÍ ČASTO. ALE TO NENÍ O ŠTĚSTÍ, TO JE VEDLEJŠÍ EFEKT DZOGČHENOVÉ PRAXE.

ROZDÍL MEZI BOHATÝMI A CHUDÝMI TADY NENÍ O TOM, ŽE CHUDÍ NEMAJÍ NĚCO, CO MAJÍ BOHATÍ. TI BOHATÍ JSOU AKORÁT VĚTŠÍ MEGALOMANI.

přesně nepamatoval. Jenom jsem věděl, že to byla vize o fungování lidí a vztahů v rámci společnosti. Viděl jsem jednotlivé lidi jako takové zárovky, které na sebe vzájemně svítí. Tenkrát jsem měl za to, že je to nějaký nový model trhu práce.

Co jste s tím pak dělal?

Když jsem přijel do Prahy, bavili jsme se o tom v práci. V té době jsem sponzoroval Jiřího Němce, to je umělec, který dělá takové zvláštní obrazy. Vezme třeba kameru a nastaví ji na

úl a točí, jak z něj vylétají včely. Pomocí Photoshopu tenkrát tečkoval jejich dráhy, a když je dal dohromady, byly z toho takové ornagramy. Koukal jsem na to a strašně se mi to líbilo. Pak jsem si s ním povídal o své vizi a on říkal: No počkej, to bys měl nějak řešit, to je důležité. Tak jsme se já, ten malíř a můj finanční ředitel v LMC domluvili, že tu vizi rozpracujeme do konkrétní podoby. Scházeli jsme se pak dva roky jednou týdně a snažili jsme se dekomponovat současné

mechanismy trhu práce: jak funguje vedení lidí, čím se motivují, jak se maximalizuje efektivita. Pak jsme se tyhle předpoklady snažili namontovat na tu vizi.

A jak by měl tedy ten nový model fungovat?

Jak jsem říkal, každý člověk vydává do okolí nějakou energii. Máte v sobě nějaké kvality, zkušenosti, kompetence. To je váš základ, do toho napřete životní sílu – energii – a to se materializuje do toho, co děláte. To je práce. Jenže vzápětí jsme přišli na to, že chybí trh. Že to není tržní systém. Aha, takže překonání kapitalismu. Takové nápady už měli třeba komunisti. Ale z historie je vidět, že většinou moc neuspěli...

To ne, já nejsem žádný snilek. Zkusím to vysvětlit: tržní ekonomika

v dnešní podobě je postavená na spotřebě. Pokud by se ale lidé rozhodli, že už mají dost, systém se zhroutí. Takže všichni musejí konzumovat. To je OK, dokud existují chudé regiony, kde je možné konzumaci rozvíjet. V rozvinutém světě je ale situace jiná. Tady už máme všechno. Rozdíl mezi chudými a bohatými tu není o tom, že chudí nemají něco, co mají bohatí. Bohatí jsou akorát větší megalomani. Někteří mají tendenci tvrdit, že bohatství není v nakupování věcí, ale vidí ho v zážitcích, které si mohou dopřát...

Jenže ono i tohle už přestává fungovat. Já mám před očima vzpomínku na jednu dívku, kterou jsem potkal v Austrálii. Bohatá Američanka, která si vzala rok volna a cestovala po světě. Takže přijela na ten Ayers Rock a byla úplně přezážitkovaná. Tak znučenýho člověka jsem fakt v životě neviděl. Řekla mi: Šutrák no, velké, hm, ale co dál? Peklo. Tím chci říct, že i zážitky se vám přejí, jedno jaké. Takže podle vás už mají všichni ve vyspělém světě všeho tolik, že už nevědí co by?

Ale ne, jen říkám, že ekonomika v dnešním světě je tažená spotřebou, a když se společnost přiblíží saturaci, nezbude vám než lidi masírovat reklamou, aby spotřebovávali dále, utráceli za zábavu, za větší a větší auta, za blbosti. Protože proč si nepořídít hummera, když na to máte a nebo si můžete půjčit?

Čím jezdíte vy?

Mám BMW X3. X6 je sice pěkná, ale totálně nepraktická. Dozadu si stejně skoro nikdo nesedne, nezaparkujete a zkuste si vjet do garáže třeba v takové Kotvě. To se nedá. Když je něčeho moc, tak už to přestává být příjemný. Spousta lidí tu pak chodí do práce, která je nebaví, aby si vydělali peníze a utratili je za to, co nepotřebují. Všimněte si, že ty nejzákladnější věci, bez kterých se neobejdete, se pořád zlevňují. Třeba chleba. Luxus je ale pořád nesmyslně drahý.

Nepřipadá vám to šílené? Podle mě je to důkaz toho, že stávající systém požívá sám sebe.

Ale abych se vrátil k tomu systému žárovek. Tam je to přesně naopak – člověk primárně nekonzumuje, ale vyzářuje. Dělá to, co mu sedí a co má rád. K tomu, aby vás to bavilo, ale musíte najít někoho, kdo to ocení. A Stream 3 tyhle transakce pomůže realizovat.

Jenomže spousta lidí možná ani neví, co je baví.

Ano, to máte pravdu, ale já taky neříkám, že je ten systém pro každého. Ten systém je založený na tom, že vy něco děláte a někomu to dáte. A on vám za to nic nedá. Nejsou v tom peníze ani směna. Ani za to nic nečekáte. **A proč nedělat to, co vás baví, a ještě si za to nenechat zaplatit?**

To samozřejmě můžete a já to nikomu nezakazuju. Jen říkám, že se to dá dělat jinak. Funguje to podobně jako v rodině. Není to tak, že přijdete domů, uvaříte večeři z těch nejlacinějších ingrediencí, šoupnete to manželovi na stůl, řeknete „230 korun!“ a on vytáhne šrajtoflí a vysolí je. Takhle to doma nechodí, prostě to uděláte co nejlépe, jak to jde, a zadarmo. Pokud se to povede, máte radost, že to ocení. Potřebujete k tomu ale komunitu, kde ty lidi sdílejí něco společného a mají k sobě důvěru. Stejně tak by měl fungovat náš systém. My tomu říkáme BAR – je to kombinace barteru a daru.

A kolik členů musíte mít, aby to fungovalo?

To jsme ještě nespočítali. Je tam samozřejmě ten kritický bod, kdy tam zatím nic a nikdo není a po vás se chce, abyste se tam přidala a něco nabídla. To je smrtící místo, a než to spustíme, musíme na to být dobře připravení.

Kdy by to tak mělo být?

Do konce roku. Teď vyvíjíme tzv. minimální produkt – tj. základní verzi systému. V tuto chvíli už máme

prototyp, obsahuje vstupní stránku a účet, které testujeme na potenciálních uživateli.

Opravdu si myslíte, že časem dokážete pokrýt veškeré základní potřeby členů?

Nejsem tak naivní, na začátku tu bude určitě mnoho přechodových fází, které nemáme zatím dořešené. Teď ale nemá smysl čekat, že je od stolu vyřešíte. Člověk totiž vždycky vidí jen po nějaký horizont. A tohle je za ním. Každopádně počítáme s tím,

Libor Malý a buddhismus

Zakladatel firmy LMC původně vystudoval informatiku a několik let se živil jako programátor. Později také působil jako headhunter. V Indii ani v Tibetu v životě nebyl. K tibetskému buddhismu, který studuje a praktikuje přes deset let, se prý dostal přirozeným vývojem. „Svým způsobem jsem byl buddhistou odmalička,“ říká chlapík, který má na buddhismu rád, že funguje. Mimo jiné mu prý pomohl v byznysu. Bůh, jak s ním pracují západní náboženství, ho oproti tomu nikdy neuspokojoval. Nepřipadal mu moc logický. Praktický obrat v životě zakladatele LMC nastal, když si před lety dal na plochu monitoru fotku hinduistického mystika a dlouhá léta ji tam pak měl. Postupně si s ním začal povídat a – světe, div se – mystik se do konverzace zapojil. To bylo na začátku LMC, v roce 2002 mu pak mystik řekl, ať si najde živého mistra, poté se odstříhl. Libor Malý pak tři roky obcházel různá centra, až si ho prý nakonec jeho mistr našel sám. Předloni se amatérský včelař, milovník guláše a reálného života na půl roku zavřel na chalupě a meditoval, následně odjel za svým rinpočhem na retreat do Rumunska a složil zkoušku. Následovalo zasvěcení a nové studium.

že ten systém pojede nějakou dobu paralelně s tím, který tu teď existuje. Jinými slovy, základní potřeby si členové budou muset stejně zajistit sami. A pokud jim po práci zbude čas, budou mohli něco vytvořit a vložit to do Streamu...

Přesně, jen si myslím, že tam spíš budou lidi, kteří do běžné práce každodenně chodit nemusí. Paleta těch lidí je strašně široká. Mohou to být jak ti, kteří už mají vyděláno, tak třeba ženy na mateřské nebo nezaměstnaní. Ti mají podle mého obrovský potenciál. Protože pokud jsou na podpoře, mají o základní potřeby postaráno a pak jim nic nebrání v tom, se realizovat pomocí téhle naší aplikace. Přitom neponesou žádné riziko. Zároveň to může být výhodné pro lidi, kteří nemají odvahu podnikat.

Vy ale pořád vycházíte z toho, že ti lidé se realizují něčím užitečným, co

ostatním může být přínosem... Takoví nejsou všichni...

Já si nemyslím, že je to systém vhodný pro všechny. Uvědomuju si, že většina lidí je příliš sebestředná, a tenhle postoj v sobě tudíž jen těžko najdou. Ale existuje ta minorita lidí – já bych řekl tak Paretovo pravidlo,

třeba 20 procent zdejší populace –, kteří na to mají.

Projekt zatím živíte ze svých peněz. Kolik do toho vlastně chcete dát?

My žijeme ve světě, kde se všechno pořád plánuje. Já se tomu ale nechci podřizovat. Takže dokud to bude dávat smysl, do té doby to budu platit. Já už nechci vydělávat peníze. Kdyby tam byl tenhle motiv, ztratí to celé smysl. Víte, na začátku, když jsme to vymýšleli, tak jsme tam ty peníze měli, lokální měnu atd., ale ono to pořád bylo jenom o egu a o jeho zisku. Takže jsme si jednoho dne prostě řekli: OK, buďme odvážní a ty peníze eliminujme. Uznávám, je to odvážné a může to znít utopicky. Ale je to, jako by někdo ve starém Římě řekl, že chce zrušit otroky. Asi by se na něj také netvářili.

Na začátku to chci financovat celé já, 10, 20, 30 milionů, podle toho, kolik bude potřeba. Časem by se měli zapojit korporátní dárci, institucionální, privátní dárci, aby to bylo soběstačné. Počítám s tím, že by to mělo fungovat jako třeba Wikipedie, že největší kus práce budou dělat sami členové, aniž by za to něco dostávali. Prostě proto, že je to naplňuje.

Jenomže většina aplikací na internetu, které jsou na začátku zdarma, komunitní sítě nevyjímaje, se časem přemění na nějakým způsobem zpoplatněné. Cožpak se u Stream 3 nedá očekávat stejný scénář, pokud se chytne?

Stream 3 v praxi:

Stream 3 podle Libora Malého nabízí platformu pro vyhledávání/vytváření komunit, jejichž členové si vzájemně darují věci nebo služby. Například ženě, která je na rodičovské dovolené, může pomoci spojit se s ostatními matkami v okolí. Ty se pak mohou navzájem domluvit na hlídání dětí, zařizovat si nákupy, vyměňovat si dětské oblečení, sdílet zkušenosti nebo věci, které by jinak musely kupovat každá zvlášť, ale které používají jen občas. Přes S3 pro matku není problém o cokoliv požádat nebo cokoliv nabídnout, protože takové vzájemné transakce jsou hlavní funkcí S3. V rámci Stream 3 jednoduše zadá, že potřebuje nakoupit, protože se dnes nedostane z domu, a počká, zda zareaguje někdo, kdo to pro ni může udělat. Příště na oplátku ona někomu pohlíká dítě, až dotyčná bude chtít jít s manželem na večeři, nebo někomu daruje oblečení, z něhož už její dítě vyrostlo.

My nechceme vytvářet konkurenci něčemu, co už funguje. Pokud chtějí lidi něco prodávat, ať jdou na eBay nebo na Aukro. Pokud si chcete povídat se známými, jděte na Facebook. My vytváříme úplně novou kategorii služby, ale není to byznys. Když jste v devadesátých letech začal budovat portál Jobs.cz, také jste neuvěřoval o tom, že to jednoho dne bude byznys?

V něčem to bylo podobné. Na začátku jsem také netušil, že se to tak rozroste. Také jsem si musel vytvořit úplně novou kategorii – novou platformu trhu práce. Dřív byly jenom inzeráty v novinách a personální agentury. Takže já jsem zvyklý na to, že na začátku není nic. Chcete říct, že když jste rozjžděl LMC, byla reakce okolí podobně nedůvěřivá?

Přesně. Tenkrát to vypadalo jako UFO. Přišel jsem za otcem, jestli by mi nepůjčil deset tisíc na počítač. Když jsem mu vysvětlil, na co ho chci, řekl mi: „Ježišmarja a nechceš dělat něco užitečného, co by tě uživilo?“ Já mu na to odpověděl: „Hele, já nevím, mě to baví a já si myslím, že je to dobrý.“ On řekl, že jsem nepoučitelně tvrdohlavý, půjčil mi deset tisíc a já mu je za půl roku zase vrátil. To se nemůžete divit, internetový trh práce jste rozjžděl – stejně jako Ivo Lukačovič svůj Seznam – v roce 1996. Tenkrát mělo internetové připojení přeci jen velmi málo lidí.

A připočtete si k tomu, že na začátku jsem neměl žádné uživatele ani nabídky práce. Takže já jsem na to zvyklý, už jsem to jednou zažil. Co si o Stream 3 myslí vaše žena?

No, nedávno jsme si o tom povídali. Znáte Formanův film Přelet nad kukaččím hnízdem? Tam se Jack Nicholson s ostatními vsadil, že vytrhne umyvadlo. Šel a nevytrhl. A všichni: „Haha, nevytrhl.“ Ale on na to: „Nevytrhl, ale aspoň jsem to zkusil.“ A ve finále ho vytrhnul Indián, rozmlátil jím okno a utekl ven. To znamená, že Nicholson sice umyvadlo nevytrhl, ale aspoň to zkusil a inspiroval ostatní, kteří si tím udělali okno do svobody. My jsme možná se Streamem o 20 let napřed, ale já jsem si absolutně jistý, že to jednou takhle nějak bude. Že společnost ke změně paradigmatu stejně brzy dospěje.

To si Marx s Engelsem mysleli taky, ne? No jasně, ale on ten Lenin jim to pak zkazil. S tou revolucí to trochu přehnal.

ADVERTORIAL

BUSINESS PARTY

V únorovém vydání Business Party Frekvence 1 hovořil moderátor Aleš Vyskočil s PhDr. Petrem Justem, Ph.D. Petr Just (*1978) vystudoval politologii na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Od roku 2006 je zaměstnán jako akademický pracovník na Metropolitní univerzitě Praha. Zabývá se zejména politickými systémy České republiky, Slovenska a bývalého Československa.

A.V.: Metropolitní univerzita Praha je jedna ze tří soukromých univerzit v České republice. Jak se liší univerzita od vysoké školy?

P.J.: Univerzity mají kromě bakalářského a magisterského studia ještě doktorské, tzn. je na nich kladen větší důraz na vědu, výzkum, odborné konference, publikační výstupy apod.

A.V.: Kolik máte v současné době studentů?

P.J.: Máme okolo 5500 studentů, kteří studují na sedmi bakalářských, sedmi magisterských a třech doktorských studijních oborech, a to nejen v Praze, ale i na našich regionálních univerzitních střediscích v Plzni, Liberci a v Hradci Králové.

A.V.: V loňském roce jste otevřeli nový obor Mediální studia. Jaký je o ně zájem?

P.J.: Jsme mile překvapeni zájmem, který i nadále přetrvává. Přesvědčují nás o tom zkušenosti z veletrhů vysokých škol. Od letošního roku otevíráme i kombinovanou formu oboru Mediální studia, takže se otevře možnost studia i pro zájemce, kteří mají praxi a chtějí studovat při práci.

A.V.: A naleznou posluchači i v tomto oboru uplatnění?

P.J.: Mediální studia jsou koncipovaná poměrně široce, tedy nejen jako vlastní žurnalistika, ale i jako studium médií, coby aktéři společenského dění. Takže se absolventi uplatní jako novináři, mediální analytici, pracovníci tiskových odborů, různých úřadů, ministerstev apod.

A.V.: Máte také obory, které nenabízí jiné vysoké školy?

P.J.: Naše obory Průmyslové vlastnictví nebo Asijská studia a mezinárodní vztahy rozhodně patří mezi unikátní obory, a to nejen v Česku, ale i na Slovensku. Asijská studia by mohla být v budoucnosti vítaným oborem pro řadu absolventů, vzhledem k tomu, že Asie, jakožto region se stává čím dál důležitější, jak z hlediska politického, tak ekonomického.

A.V.: Děkuji Vám za rozhovor. Více informací naleznete na www.mup.cz.

(Redakčně kráceno)

Poslouchejte Business party na rádiu

